

Nr 8

Av herr Eliasson, om höjning av den i 19 § rusdrycksförsäljningsförordningen föreskrivna åldern för ombud vid spritinköp.

Det tilltagande spritmissbruket bland ungdomen utgör ett av de allvarligaste problemen på det sociala området i vårt land. Ungdomens spritmissbruk befann sig visserligen i stegring redan innan den fria spritförsäljningen infördes förra hösten, men lättheten numera att anskaffa sprit har bidragit att öka missbruket.

Enligt 18 § rusdrycksförsäljningsförordningen må rusdrycker ej utminuterat till den, som kan antagas ej ha fyllt 21 år. I 19 § samma förordning stadgas, att rusdrycker ej må inköpas genom ombud, som kan antagas ej ha fyllt 18 år.

Särskilda utskottet vid 1954 års riksdag anförde i anslutning till ett av riksdagen sedermera antaget förslag om jämkning av den av Kungl. Maj:t föreslagna avfattningen av dessa bestämmelser, att personalen i utminuteringsbutikerna icke skulle kräva ålderslegitimation av den som ville inköpa rusdrycker i andra fall än då anledning fanns att misstänka att köparen icke uppnått föreskriven ålder.

I synnerhet på större orter torde det vara nära nog ogörligt för personalen i utminuteringsbutikerna att, när sprit inköpes genom ombud, kontrollera den företedda fullmakten, vare sig i fråga om dess äkthet eller beträffande köparens ålder. Då ombuden i allmänhet icke heller behöver styrka, att de uppnått föreskriven ålder, torde det tyvärr ej så sällan förekomma att ungdomar under 18 år genom att själva skriva fullmakt från fingerad köpare kommer över spritdrycker.

Att helt stävja detta förfarande torde icke vara möjligt utan att införa rigorösa kontrollåtgärder. Men de illegala förvärven av spritdrycker kan i viss utsträckning försvåras, om minimiåldern för ombud vid spritinköp höjes till 21 år. Genom en sådan åtgärd tvingas i vart fall de yngsta spritmissbrukarna att vända sig till äldre kamrater för att få sprit. Då med större mognad i allmänhet torde följa mindre benägenhet att tillhandagå underåriga med spritinköp, synes den föreslagna åtgärden utgöra ett verkamt medel vid bekämpandet av spritmissbruket bland ungdomen.

Häremot torde icke med fog kunna göras gällande, att en höjning av åldersgränsen för berörda ombud skulle otillbörligt försvåra de vuxnas spritinköp. Ej heller medför ändringen en belastning för systempersona-

len. Tvärtom innebär den en förenkling så till vida, att samma åldersgräns skulle gälla för såväl köpare som ombud.

Den föreslagna författningsändringen synes icke behöva föregås av någon närmare utredning.

Med anledning av vad som sålunda anförts hemställas,

att riksdagen för sin del ville besluta sådan ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen att den i 19 § föreskrivna åldern för ombud vid spritinköp höjes från 18 till 21 år.

Stockholm den 17 januari 1956

Lars Eliasson
